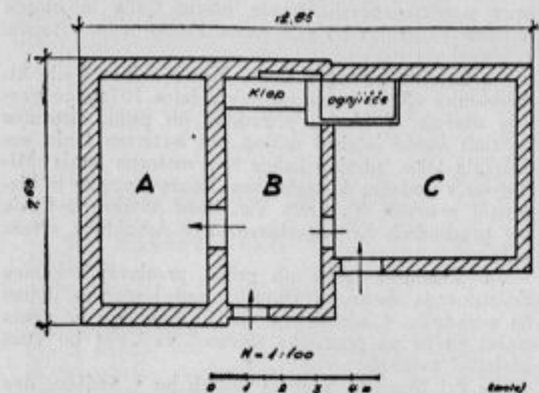

Arheološka odkopavanja prof. Šmida pri Nomenju

Gradič sv. Heme odkopan

V poročilu o topilnici svete Heme pri Koritih pri Nomenju, ki jo je odkopal prof. Šmid, sem med drugim tudi omenil, da je prof. Šmid pričel odkopavati v bližini plavža tudi večjo stanovanjsko hišo, ki je spadala k topilnici železne rude ter da se z raziskavanjem še nadaljuje. Danes, po štirih dneh nadaljnjega odkopavanja, lahko poročam, da je dozdevna stanovanjska hiša plavžarjev, ki so delali pri topilnici Sv. Heme, kot so pokazali

temelji in različne izkopanine — gradič sv. Heme. Prof. Šmid sodi, da je bil v rabi še v 13. do 14. stoletju, torej še 2 do 3 stoletja po smrti sv. Heme.

Prvi temelji, ki jih je prof. Šmid istočasno, ko je odkopal plavž, odkril, niso kazali, da bi bila dozdevna stanovanjska hiša prav velikih dimenzij. Toda ko so kopači pod vodstvom prof.

Temelji ognjišča oziroma peči v glavni sobi gradiča sv. Heme. Kopači si ogleduje glinaste ploščice, s katerimi je bila peč obložena.

Nešteto krat je profesor Šmid že kosil takole, ko nam je z vso ljubeznijo odkrival zgodovino naše Gorenjske.

Šmida končno toliko napredovali, da so odkopali jašek plavža sv. Heme, so pričeli natančneje z odkopavanjem deloma že odkopane dozdevne stanovanjske hiše. Pod močnimi koreninami smrek, pod ekoraj pol metra velikimi kupi nanešene prsti in kamenja je bilo temeljev vedno več. Po štirih dneh odkopavanja s petimi pridnimi kopači so narasli kar na 12.85 metra v dolžino in na 7.60

metrov v širino. Poedini zidovi so še izredno dobro ohranjeni. Še lepo zgleden in pobeljen omet se vidi na spodnjih temeljih stranske sobe (glej skico, soba A), kakor jo prof. Šmid naziva. Tu so zidovi tudi zelo skrbno grajeni in ometani. Prav zaradi solidne gradnje imenuje prof. Šmid sobo A gosposko sobo, v kateri je bivala sveta Hema.

Soba, ki jo označujem v skici z B, je bila kuhinja. Tudi ta je bila ometana in pobeljena; celo slikarija je še na poedinih mestih ohranjena, in sicer na belem polju rdeče lise. S sobo A je bila vezana z vrati, katerih prag je po mnenju prof. Šmida zelo zanimiv. Zelo lep je namreč zložen iz gladkih kamenitih ploščic, ki so prav fino zlikane. Tudi del ognjišča so našli; ob njem je kamenita klop, 80 cm široka, ki je služila tudi za ležišče.

Glavna soba — označena s C — pa ne nosi zastoj tega imena. Tu so našli razne predmete, ki so po ugotovitvah prof. Šmida potrdili še jasnejšo starost gradiča in tudi topilnice. Prvič: obložne glinaste ploščice, ki so jih našli ob odkopnem temelju peči, ki je bila v neposredni zvezi s prednjim delom celotnega ognjišča, ki je bil v kuhinji, dalje črepinje razbitih loncev, ki so jih našli vzdolž celega ognjišča. Tu so vzdolž zunanjih sten, pa tudi ob stenah kuhinje in gosposke sobe, našli več po 8 cm dolgih žebeljev, ki so bili lepo potegnjeni v konico. Za te prof. Šmid ugotavlja, da so bili to stropni žebelji ter da je gradič imel lesen strop in še eno nadstropje. Obložne glinaste ploščice celotnega ognjišča so najbolj prepričevalne i za starost gradiča i za bivanje sv. Heme v tem gradiču po mnenju prof. Šmida — na ogelnem delu ene ploščice se zelo lepo vidi del reliefne oblikovanega konja, na neki drugi pa jeruzalemski križarski križ!

Silno zadovoljen je prof. Šmid nad izkopanim gradičem. Tudi stanovanjske hiše iz srednjega veka do zdaj ni še nikjer odkril odnosno izkopal. Da pa je odkopal stanovanjski gradič, je pa še posebno zadovoljen, kajti letos je namenoma iskal v Bohinju srednjeveških izkopnin, in da rabim njegove besede, srednji vek.

Odkopana stranska soba, ki jo prof. Šmid kot gosposko tudi imenuje, in kjer je prebivala sveta Hema.

Kako pa bomo ohranili topilnico in temelje gradiča, kraj, kjer je bivala sv. Hema? Menda ne bomo dopustili, da nam predstoječa zima s svojim snegom že sredi zime vse skupaj poruši!

Brez dvoma si bo marsikdo z zanimanjem ogledal kraj, kjer je imela sv. Hema svojo postojanko. Posebno škofjelečani, potomci tistih, ki so svoj čas zelo radi porabili vsako leto k sveti Hemi v Krko na Koroškem, kjer je pokopana. Takole ve povedati prof. Šmid o tedanjih škofjelečanih, ki so z ostalimi Gorenjci najrajši romali na grob sv. Heme: Takoj, ko so škofjeleški romarji prispeli v Krko na Koroškem, so pohiteli v cerkev. Po blagoslovu, ki ga jim je podelil duhovnik, opravljen v dragoceno oblačilo, so na posebnih nosilih v dolgi procesiji ponesli do prvega znamenja na polju krsti sv. Heme in njenega moža Viljema. Pri znamenju so romarji postavili krsti na tla, nakar je duhovnik krsti ponovno blagoslovil. Takoj, ko je bil blagoslov končan in ko so nosilci krste vzdignili na svoje rame, so se že vneli ostali romarji na prst, kjer sta stali krsti. Z rokami so zemljo nagrebeli v rute in jo ponesli na svoje domove, kjer so jo raztrosili po svojih hlevih, travnikih in poljih, da bi bili hlevi rodovitnejši, travniki in polja bolj zorna. Sveta Hema je priprošnjica rodovitnosti. S. S.

Uspela slovesnost v Škocijanu

14. in 15. avgusta je bil Škocijan pri Mokronogu pozorišče lepo uspešnih Knobleharjev slovesnosti. Te slovesnosti niso bile samo veličastna proslava 80-letnice Knobleharjeve smrti, ampak so postale tako rekoč pomemben zgodovinski dogodek, kajti ob tej priliki je bila slovesno izročena prevz. g. škofu dr. Gregoriju Rožmanu prošnja, naj bi se začela uradna cerkvena razprava, da bi bil veliki misijonar Knoblehar prišten blaženim, kar je prevzvišeni g. škof tudi rad vzel na znanje in obljubil, da bo storil, kar bo v njegovih močeh.

Slovesnosti so potekle takole: Že na predvečer so goreli po številnih gričih kresovi, iz številnih cerkva škocijanske župnije pa so doneli slovesno zvonovi in poleten mrak, naznanjač slovesnosti, ki jih redko kdaj doživi kaka župnija. Naslednji dan, v nedeljo zjutraj, je bil cerkveni govor o misijonih, katerega je imel misijonar g. Dobovšek. Po maši se je odprla v prosvetni dvorani lepa misijonska razstava, ki je bila posvečena Knobleharjevemu spominu in slovenskim še živečim misijonarjem. Razstava je bila predmet velikega zanimanja. Ob 9 je bil sprejem prevz. g. škofa, ki se je pripeljal v spremstvu svojega tajnika g. Prešerna.

Slavnostno zborovanje

Med tem so se zbirale velike množice ljudstva iz vseh župnij spodnje Dolenjske, tako da je bilo ob 10 na prostornem trgu pred župno cerkvijo nad 3000 ljudi, ki so se zgrinjali okrog okusno urejenega oltarja. Slovesnost se je začela z govorom prevz. g. škofa, ki je govoril o tem, kaj je gnalo Knobleharja v Afriko med zamorce. Ali radovednost, ali častihlepnost, ali želja za zaslužkom? Nobeno od tega, ampak velika in čista ljubezen do Boga in do neumrjčih duš. Prav zato pa je vreden, da ga proslavimo, vreden pa tudi, da ga posnemamo. Naj nam bo njegov svetniški lik vedno pred očmi. Izredno lepo zasnovani in prepričevalni govor so poslušale množice z največjo pozornostjo. Po govoru je opravil g. škof sv. mašo, pri kateri je vsa množica ob spremljevanju domače škocijanske godge prepevala ljudske pesmi. Po sveti maši je otvoril domači g. župnik škoda slavnostno zborovanje. Po pozdravu je pojasnil pomen slavnosti in posebej pomen tega slavnostnega zborovanja: počastiti spomin velikega rojaka in dati priznanje njegovi svetosti s tem, da zaprosimo prevz. g. škofa, da se začne razprava za Knobleharjevo beatifikacijo. Nato je dal besedo uredniku Katoliških misijonov, misijonarju g. dr. Gracarju, ki je obširno govoril o Knobleharjevem svetem življenju. Poudaril je, da je sicer Knoblehar živel malo let, toda ta leta je tako dobro porabil, da je v kratkem času zrasel do svetniške popolnosti. Knoblehar je bil velik kot znanstvenik, velik kot misijonar, toda pred njegovo svetostjo obledela naslova »učenjake« in »misijonar«. Knoblehar je bil pred vsem svetnik. Ali ni torej prav, da ga uvrstimo v isto vrsto s Slomškom in Baragom? Govornik je nato vprašal navzoče, ali res hočejo, da se predloži tozadevna prošnja g. škofu. Vsa množica je odgovorila s krepkim glasom: »Hočemo!« Nato je govornik še vprašal, ali obljubijo, da bodo delali in molili za Knobleharjevo beatifikacijo. Zopet je zadonel močan odgovor: »Obljubimo!« Za tem je župnik škoda prebral prošnjo za beatifikacijo. G. škof je izjavil, da sprejema prošnjo z veseljem na znanje. Izjavil pa je, da more začeti razpravo za Knobleharjevo beatifikacijo po predpisih cerkvenega prava samo neapeljski nadškof, ker je Knoblehar umrl v Neaplju, zato bo tozadevno prošnjo poslal nadškofu v Neapelj. Nato je g. škof še s toplimi besedami pozval navzoče in ves slovenski narod, naj goreče moli, če hoče imeti svoje svetnike. Ob 12 je bilo lepo zborovanje zaključeno z Marjino pesmijo.

Popoldne je bila na prostem lepo izbrana in izvedena misijonska akademija, pri kateri so nastopili združeni pevski zbori okoliških župnij, skupine domačinov, dijakov in otrok in salezijanski kleriki z Radne s pevskim zborom in igralci. Posamezne točke so zelo navdušile številne občinstvo. Akademiji je prisostvoval tudi g. škof dr. Rožman in številni duhovniki.

Proslava se je drugi dan, na praznik, 15. avgusta, nadaljevala. Zjutraj je bila v nabito pol-

ni cerkvi misijonska pridiga o žalostnem dušnem stanju poginov. Govoril je zopet dr. Gracar. Verniki so v velikem številu prejeli sveto obhajilo v misijonske namene. Ob 10 pa je bila proslava na prijaznem gričku Stopno v bližini Škocijana, kjer stoji znamenita božjepotna cerkev Matere božje. Ta kraj je bil izbran za proslavo predvsem zaradi tega, ker je sem gori tudi Knoblehar rad zahajal in imel l. 1850 ob svoji vrnitvi iz Afrike tu gori govor v navzočnosti velike množice ljudi.

Lepo vreme in Marijin praznik sta privabila k proslavi veliko ljudi. Gotovo jih je bilo kakih 2000. Lepo je bilo gledati od cerkve, kako so hitele od vseh strani procesije ljudi proti vrhu. Sv. maša in zborovanje je bilo na lepi ravni pred cerkvijo. Cerkevni govor in sveto mašo je opravil frančiškanski gvardijan iz Novoga mesta, p. Ludovik Dovč. Govoril je o Mariji in misijonih. Po sv. maši je bilo drugo Knobleharjevo zborovanje. Prvi je govoril šolski upravitelj iz Mekinj, g. Janko Maležič, o naši misijonski dolžnosti. V govoru je nanizal mnogo zelo lepih misli o tem predmetu. Neka dijakinja je nato deklamirala lepo pesem pesnika Umka-Okiškega, v kateri pesnik slika, kako je šla Knobleharjeva mati nekoč ponoči k Materi božji na Stopno in kako je tam Mariji darovala svojega sina misijonarja. Mnogim so pri tem prišle solze v oči. Za tem je nastopil misijonar g. Dobovšek, ki je pokazal Knobleharja kot naš vzor, katerega naj posnemamo. Želel je posebno to, da bi iz naših družin izšlo še mnogo, mnogo Knobleharjev, ki bi delali Bogu v čast, našemu narodu v čast in poganskim narodom v zveličanje. Nato je g. župnik škoda še enkrat pozval vse, naj si ohranijo globoko v spominu, kar so videli in slišali na teh veličastnih slovesnostih in naj, kot so g. škofu obljubili, res delajo na to, da bo njihov veliki rojak prišel na oltar.

Popoldne so se slovesnosti zaključile s petimi litanijami in zahvalno pesmijo.

16 roparjev izročenih sodišču

Vrednost naropanega blaga presega 200.000 dinarjev — Pojasnjen cerkveni rop — Odkrit vlom v grobnico

Središče ob Dravi, 16. avg.

»Slovenec« je že poročal o dveh roparskih tolpah, ki so ju orožniki v Središču ob Dravi izsledili. Sedaj so orožniki ugotovili, da sta ti dve tolpi v okrajih Ptuj, Ljutomer, Čakovec, Ljubreg, Varaždin in Maribor v zadnjih dveh letih zagrešili nad 50 dokazanih vlovov in tatvin. Vrednost naropanega blaga presega vsoto 200.000 din. Prva vlomilska tolpa je bila iz sosednjih hrvaških krajev, a je hodila na obisk tudi v dravsko banovino. Člani te tolpe so kradli po večini kolesa, nove obleke, tobačne izdelke, razno drobnarijo in gotov denar. Nakradli so v skupni vrednosti nad 60 tisoč dinarjev. Teh tičkov je bilo 9 in so že za zapahi okrožnega sodišča v Mariboru.

Druga tolpa je imela 7 članov. Glavni vodja je bil Trstenjak Davorin iz Mihalovca pri Ormožu, ki je že znan kot pretkan goljuf, ropar in tat. Služil je tej tolpi tudi kot strokovni poznavalec dragocenih kovin in si je to znanost pridobil skozi več let kot nakupovalec zlatnine in srebrnine. Njegov prvi pomagač je bil Santl Alojz, posestnik iz Središča ob Dravi, pri katerem so odkrili skrivališča za naropano blago. Tretji član te družbe je bil Meric Jožef, posestnik iz Drstelj pri Ptuj, četrti Cajnko Martin, posestnik iz Mestnega vrha pri Ptuj, dalje Santl Marija, žena zgoraj imenovanega Santla Alojza, ter še dva pomočnika, eden iz Murskega Središča, eden pa iz Štrigove. Kradli so na obširnem ozemlju med Muro in Dravo s delom Prekmurja do Maribora in imajo na vesti 47 vlovov, povzru pa še rop v Kapeli pri Radencih pri trgovcu Lukovnjaku, o katerem je »Slovenec« že poročal. Nakradli so za vsoto nad 150.000 din, ne vstevši mnogo manjših tatvin, katerih prav gotovo ni malo in se jih za več let nazaj niti spomniti ne morejo. Ti tički so se že večkrat zavarjavali pri raznih sodiščih za svoja tatinska dejanja in so hoteli, ko jim je orožništvo iz Kapele prišlo na sled ropu pri trgovcu Lukovnjaku, zakriti vse druge sledove raznih tatvin s tem, da se je Heric

Predno
greš spat
čisti zobe
Sargov
KALODONT
proti zobnemu kamnu

† Franc Guček

Na praznik Marijinega vnebovzeta je umrl bivši gostilničar in posestnik v Kozjem Franc Guček, star 77 let. Pokojnik je bil daleč na okrog znan in splošno priljubljen. Bil je izredno blagega značaja in dobrega srca, vedno pripravljen pomagati. Noben berač ni odšel praznih rok od njega in če je kdaj kateri brezuspešno obredel vse hiše, da v trdi zimi dobi

toplo prenočišče, ga je slednjič v gostoljubni Gučkovi hiši prav gotovo dobil. Nihče ga ni videl jeznega, vedno je bil miren in dobre volje. Njegovo življenjsko geslo je bilo: »Če ti kdo stori hudo, povrni mu z dobrim.« Če ga je kdaj trla žalost, je vzel v roke harmoniko, iz katere je izvil tako lepe melodije, kakor je znal edino le on. Bil je samouk, toda odlično je igral na klavir, harmoniko, na citre in na gosli. Za zabavo je tudi popravljal ure, ki so mu jih nosili v popravilo iz vsega okraja. Bil je dolga leta občinski odbornik, več let trški župan, član načelstva okrajne hranilnice itd. Naroden je bil nad 30 let na »Slovenca«, »Slovenskega gospodarja« in »Domoljuba«. Zadnje čase je začel vidno hirati, slabelo je srce in končno je, do zadnjega pri zavesti, mirno zaspal.

Blagemu pokojniku naj bo Vsemogočni dober plačnik! Zalujočim naše iskreno sožalje!

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravnega »Franc Josefa« grenčice.

Zveza slovenskih obrtnikov

prideji ob zaključku 5. obrtne razstave v St. Vidu nad Ljubljano v nedeljo, dne 21. avgusta,

velik obrtni tabor

Ob 9. sveta maša, katero bo daroval gospod dekan Valentin Zabret. — Ob 10. bo občini zbor Zveze slovenskih obrtnikov v cerkveni dvorani v St. Vidu nad Ljubljano. — Ob 11. bo veliko obrtniško zborovanje v veliki dvorani Ljudskega doma v St. Vidu nad Ljubljano.

Obravnavala se bodo tekoča pereča vprašanja. Dolžnost vseh zavednih slovenskih obrtnikov je, da pridejo v nedeljo, 21. avgusta, na svoj tabor v St. Vid nad Ljubljano, da s tem okrepijo udarnost obrtniških vrst za pravice obrtnega stanu.

Popoldne ob 3. velika vrtna veselica z bogatim sporedom na vrto gospoda Cirmana, kjer bo tudi žrebanje vstopnic za moderno kuhinjsko opremo. — Vstopnine k veselici ni.

Ali smo res brez moči do inozemskih nameščencev

Maribor, 17. avgusta.

Vprašanje inozemskih nameščencev v mariborskih podjetjih smo v »Slovenca« že nešteto krat obravnavali. Izgleda pa, da so bila vsa taka opozorila na stvarno škodo, ki jo trpe naši ljudje, katerim tuji odjedajo kruh, in še večjo narodno škodo — saj so ti objestni tuji ustvarili iz mariborskih tekstilnih tovarn pravcate ponemčevalnice — da je bilo vse to le bob v steno. Opažamo na eni strani dobro voljo oblasti, vidimo pa na drugi strani, kako se ta dobra volja naravnost sabotira. Klasičen za našo trditve je sledeči primer:

V neki mariborski tekstilni tovarni — ki ima na 600 delavcev nič manj kot 21 inozemcev — so nameščeni tudi trije mladi gospodje iz čeških Sudetov. Vsi trije so trdi Nemci, dasi so že dolgo let v naši državi, ne obvladajo niti besedice našega jezika. Trije trije zavzemajo lepe funkcije, ki pa niso take, da jih naši ljudje ne bi mogli nadomestiti. Pred tremi meseci jim je policija v Mariboru vzela zaposlitveno dovoljenje — kar je znak, da jih mora tovarna odpustiti, ker se bodo morali gospodje seliti iz naše države. Sledila je pritožba na vse instance, ki pa je bila zaman. Notranje ministrstvo je policijsko odredbo potrdilo ter je odredilo, da morajo vsi trije imenovani gospodje zapustiti državo v teku 10 dni. Ves slovenski Maribor je odobravalec odločen ukrep naših oblasti, saj so bili znani vsi trije mojstri, ki so dobili izgon, kot najhujši nasprotniki Slovencev ter je imela policija tozadevno številne dokaze v rokah. — In vendar, od policijskega odloka, ki ga je potrdilo notranje ministrstvo, so pretekli že trije meseci, vsi trije »izgnanci« pa še naprej opravljajo v tovarni svoj posel ter se smejejo v obraz vsem izgonom in policijskim odredbam.

Upravičeno se ljudje vprašujejo, kako je to mogoče? Čisto enostavno. Vsi trije inozemci so »nenadomestljivi«. Tako je ugotovila posebna komisija, dasi je naša inženirska zbornica podala uradno izjavo, da imamo v naši državi kup strokovno mnogo bolj usposobljenih ljudi, ki niso zaposleni ter bi lahko vsak hip prevzeli funkcije treh sudetskih Nemcev v omenjeni tovarni. Zbornica je dala na razpolago imena ljudi s fakultetskimi izobrazbo, s strokovno prakso — in kljub vsem tem zagotovilo, so izgnanci še vedno »nenadomestljivi«. Ali res ni nobene pomoči?

Nenavadna življenjska pot Henrya Morgenthaua,

ameriškega finančnika in osebnega prijatelja predsednika Roosevelta

Pot Henrya Morgenthaua, tega ameriškega finančnega ministra in osebnega prijatelja predsednika Združenih držav, ima brez dvoma svoj poseben pomen. Kakor vemo, je odpotoval nedavno v Evropo in obiskal finančne ministre posameznih držav. Razumljivo je, da je osebnost tega gospoda iz Amerike, ki je značilno ameriška, z visokim čelom, z nasmehom, ki je podoben Rooseveltove, z naočniki, ki so že kar preveč staromodni, izžval med evropskimi politiki pravo radovednost. Res, radovednost je prišla na svoj račun. Življenje Morgenthaua je zanimivo in podobno vsebini katerega ameriškega filma.

Morgenthau, odpušteni ste...

Neko veliko stavbno podjetje. Sobota je. Delavcem izplačujejo. Drug za drugim prihajajo in med njimi je Henry Morgenthau, ki je prav tako ves poten in raztrgan, v licih se izraža utrujenost. Tudi on prejme svoje plačilo, toda v kuverti, ki ima moder trak: znamenje za odpustitev. »Kaj je? Zopet me mečete z dela?« govori obupno. »Kaj niste zadovoljni z menoj, ali nisem morda dovolj delal?« Blagajnik ekomigne ravnodušno z rameni. Morgenthau teče k vodji podjetja. »Zakaj ste me odpustili? Hočem vedeti. Ni prav, da me kar tako odpustite.« Vodja se mu prijazno smehlja, skraj uslužno, ga prime za roko in mu prijateljsko reče: »Le počasi, mladenič!... Ne razburjajte se. Kaj bi vam zamerili. Nasprotno! Zelo zadovoljni smo z vami. Od naših 50 delavcev ste vi najboljši...« — »In zato me odpustite?« — »Da, saj vas mi ne odpustimo. Delodajalec se je spremenil. Novi lastnik podjetja, znani milijonar g. Morgenthau, je pregledal seznam delavcev, in ko je videl vaše ime, je odločil, da vas odpustimo. Ali ste že morda elišali o tem milijonarju?« — »Če sem slišal! To je vendar moj oče!«

Tako je bilo v mladosti Henrya Morgenthaua. Očel je od svojega očeta, enega najbogatejših ljudi v Ameriki, z željo, da se sam prebije skozi življenje. Nobena očetova nasprotovanja niso zalegla. Od očeta ni hotel sprejeti niti pare. Ko je izgubil delo v stavbnem podjetju, je stopil v službo pri nekem inženirju, ki je gradil 30 nadstropno hišo. Ze čez nekaj dni je kupil njegov avto. To hišo in vse podjetje tega inženirja, in milijonarjev sin je bil zopet na cesti. Tako se je »o pomavljalo brez lonce.« »Spametuj se,« mu je govoril oče. »Ti nisi dokončal še nobene šole. Najprej je šola, potem pride drugo. Dam ti najboljšo profesorjo, da bi te izobrazil! Zakaj ne izkoristiš tega, da si bogat?« Toda mladenič je bil vztrajen v svoji želji, da ostane neodvisen od svojega očeta milijonarja.

Kavboj. — Na Divjem zapadu

Mladi Morgenthau je zopet dobil delo v nekem podjetju železnih strojev. Živel je v temnih delavnicah, v katerih ga je dušil slab zrak. Zidovi so bili črni in majhna okna vsa razbita. Stari milijonar je plačal detektive in ti so spremljali mladeniča. Ti so nekega dne obvestili očeta, da je sin nevarno bolan in da leži v delavski bolnišnici. Nekoliko mesecev je visel med življenjem in smrtjo. Ko pa so mu najbolj znani zdravniki svetovali, to je bilo pod očetovim vplivom, da bi šel v Švico, kjer bi se popolnoma pozdravil, je rekel, da gre rajši na Divji zapad. Tam je postal kavboj. Živel je s kavboji in nekoliko mesecev sploh ni stopil s sedla, vedno je bil na dežju in pod vročim soncem. Doživel je tisoče dogodivščin. Laso in samokres sta mu bila velika prijatelja. Kadar je vsa družina kavbojev veseljačila in popivala, ni manjkalo med njimi milijonarjevega sina. Ko se je popolnoma pozdravil, je odšel na farmo. Njegov oče je imel ob Hudsonovem zalivu velika posestva (600 ha), ki so bili popolnoma zapuščena. Stari milijonar se je razveselil tega sinovega sklepa. Zdelo se mu je, da se mu sin vrača. Posestvo je bilo blizu New Yorka. Vsak večer bo prišel na Broadway. Gotovo mu bo začelo ugajati brezskrbno in prijetno življenje. Vrnil se bo v družino. Tako je oče računal in delal račun brez krčmarja. Namesto da bi sin hodil na Broadway, je vsako jutro vozil na majhnem vozičku v New York jajca, zelenjavo, mleko. Kmalu je postalo to posestvo, ki je bilo doslej zapuščeno in zanemarjeno, eno najbolj urejenih, ki je dajalo prav lepo rento.

Prijateljstvo z Rooseveltom

Nekega dne se je neki farmar, soseď Morgenthaua, z nasmehom in naočniki približal plotu in rekel: »Gospod Morgenthau, nikakor ne morem razumeti, kako je to, da je vaša solata trikrat večja kakor moja. Saj jo pridno zalivam, okopavam in plevam, kakor vi.« To so bile besede Franklina Roosevelta, sedanjega predsednika USA, ki jih je izrekel mlademu Morgenthau-u, katerega do sedaj še ni bil poznal. »Gospod, zemljo je treba poznati.

Poglejte, ona ima svoje skrivnosti, ki jih odkriva samo tistim, ki z njo žive. Poglejte, vse leto spim zunaj, na zemlji, in z ušesom prisluškujem njenim utripom.« Rooseveltu je bil prav vseč ta, nekoliko peeniški odgovor. Ta razgovor je prinesel dvojno korist. Od tega dne je bila solata Roosevelta ravnokotaka dobra in lepa kakor njegovega mladega soseda. Druga korist je bila pa ta, da sta si postala velika prijatelja. Odtlej sta bila nerazdružna. Življenjepisci Roosevelta trdijo celo, da ga je sam Henry Morgenthau nagovoril, da je stopil v politično življenje in da je kandidiral za guvernerja New Yorka, kar je Rooseveltu pozneje prineslo tudi predsedniško mesto.

Na terasi skromne ameriške farmarske hiše sta sedela Roosevelt in Morgenthau pri kozarcu čaja in zrla na vrt, poln jesenskega zelenja. V globokem naslanjaču je Roosevelt pokazal na svoji odrezani nogi in rekel: »Poglejte, to bi me motilo pri politiki.« Morgenthau se je razjell in dejal: »Da, če pa kdo nosi nepozabno ime Teodorja Roosevelta, je premalo, če ima samo njegovo ime in če uživa njegovo slavo. Potrebno je tudi, da nadaljuje njegovo poslanstvo. Vaša dolžnost je, da delate.« Ko se je začela volilna borba, je Morgenthau zapustil farmo in postal Rooseveltov agitator. Stari milijonar, ves vesel in prepričan, da se je sin le vrnil, je odprl na stečaj svojo denarnico. Henry Morgenthau je urjeval nekoliko časopisov in vodil propagando, kakršne v Ameriki še ni bilo.

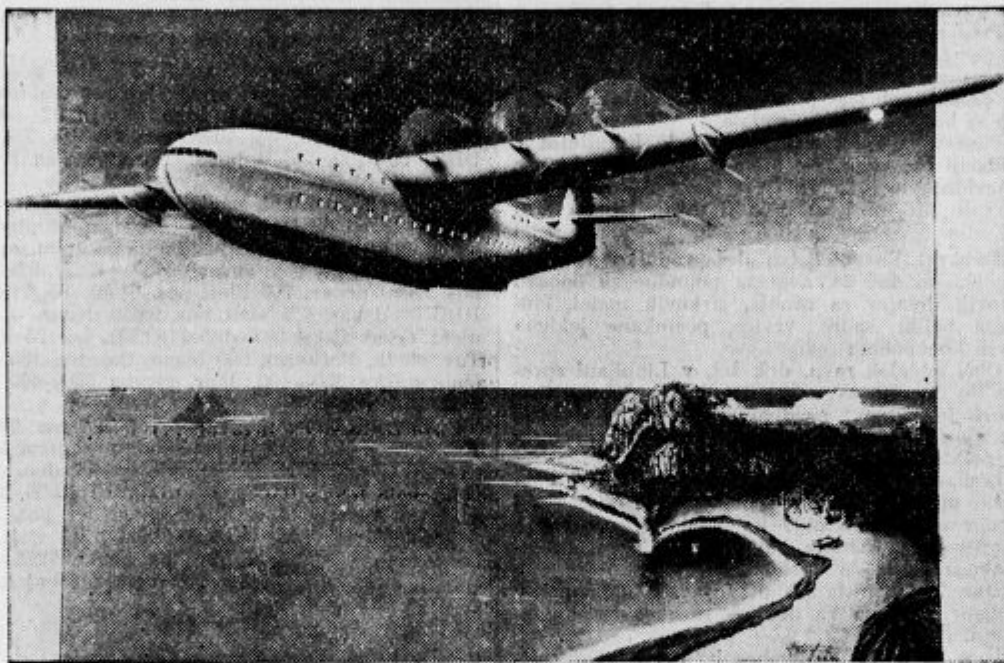
Ko je Roosevelt prišel do oblasti, je povsem razumljivo poveril svojemu prijatelju zelo važno nalogo, morda najtežjo. Nekaj milijonov kmetov je bilo v strahu pred lakoto. Rooseveltov prijatelj, star 43 let, je dobil nalogo, da jih reši lakote. »Hm! Če kdo zna gojiti solato, še ne pomeni, da se spozna v narodnem gospodarstvu! Kljub temu se pa lahko, da le nima svojih oči v žepu, temu tudi priuči.« Začel je študirati. Včasih je tudi vso noč sedel pri knjigah, poslušal je predavanja naj-

boljših poznavalcev narodnega gospodarstva, obiskoval je univerzo.

Čez nekoliko let je postal Morgenthau, milijonarjev sin, nato delavec, kavboj, farmar, politični agitator, eden najboljših gospodarstvenih strokovnjakov v USA. Roosevelt je poveril finančno ministrstvo svojemu prijatelju in farmarskemu sosedu. Neizmerno je že storil Morgenthau v svoji stroki in na svojem področju dela, pa je morda bilo njegovo potovanje v Evropo tudi tako uspešno, kakor je bilo njegovo življenje polno uspehov.

Ogenj v tvornici za letalska padala.

Amerika bo zgradila takšne veletetalo za 100 oseb s 6 motorji in s 500 km brzine na uro. Za zdaj je to letalo le še na načrtu.

Drama na 'Normandiji'

Sredi Atlantskega oceana, na krovu »Normandije«, se je dogodila zagonetna drama. Neki pomorščak, ki ga je bil hrup zbudil, je ponoči opazoval dve osebi, ki sta se tako glasno pričkali druga z drugo, da ju ni mogla preglasiti ne ladijska godba in ne hrumenje strojev. Pomorščak se jima je približal in je mogel pravkar še rešiti neko gospo, ki jo je hotel neki gospod, dasi se je ona obupno branila, vreči v morje. Pomorščak se je vmešal v boj in posrečilo se mu je osvoboditi gospo, ko je dotičnega moškega s pestmi osuval. Ne da bi se kaj zmenil za na tleh ležečega, je pomorščak spravil gospo na varno. Iz več ran je krvavela in omedlela. Ko se je zavedela, je najprej vprašala po svojem možu in prosila je zanj, naj pazi, da si kaj ne stori. A bilo je že prepozno: moža niso nikjer več našli, sam je skočil v morje. To je bil profesor univerze v Colgate v državi New York, Robert M. Duncan. Zakaj se je vse to zgodilo, ni moči zvedeti, ker njegova žena noče ničesar izdati.

Poslednja vožnja pariškega tramvaja

V nedeljo je pariški cestni promet doživel tako rekoč zgodovinski dogodek. Tega dne je prevozil poslednji tramvaj, ki je še vozil med severovzhodnimi predmestji, svojo poslednjo vožnjo. S tem pa je avtobus zavladal v Parizu in okolici in bo odslej edini gospodar pariškega osebnega prometa.

„Dvorni pozdrav“ angleških žensk

Pariški list »Temps« ve povedati, da so določili nemškimi ženskam nov pozdrav ob slovesnih prilikah, kot na primer pri sprejemih visokih političnih glav in podobno. Desno morajo ženske dvigniti do višine rame in se z glavo nalahno prikloniti. Prvikrat bodo z novim »dvornim pozdravom« sprejeli madžarskega regenta Horthyja.

Kirurg Rizzi umrl

Iz Celovca poročajo, da je umrl kirurg primarij dr. Viljem Rizzi, in sicer na Javi po kratki, nenadni bolezni. Doktor Rizzi, ki izhaja iz dunajske univerze, se je ob koncu svetovne vojne preselil na Javo in je ondi vrsto let deloval kot jako priznan kirurg. Prav sedaj je bil na poti na oddih v domovino, pa mu je smrt prekinila pot.

Živali - žrtve prometa

Zanimivo je, kaj je objavil neki prijatelj živali v listu za ptičeslovje. — Skušal je dognati število »smrtnih žrtev« med živalmi, ki so poginile zaradi prometa. Na 180 km dolgi poti, ki jo je dotični prevoznik s kolesom, in sicer od Brunsvika do Lipskega (v Nemčiji), je našel 25 živali, ki so jih povzela motorna in navadna kolesa. Povoženih je bila 11 zajcev, 5 jezev, 4 krti, 2 miški, 1 hrček, 1 podgana in 1 mačka.

Število ptičev, ki jih je uničil cestni promet, je pa še večje. Vsega skupaj je našel na tej cesti 84 povoženih ptičev, in sicer 5 škinkovcev, 4 srake, 4 vrabce, 4 škorce, 2 taščice, 1 pastirčico, 1 škrljančeka, 1 čička in štiri druge neznane ptičke. Največ je bilo lastavice, in sicer 54.

Če smatramo »živalske žrtve« cestnega prometa za nekakšno merilo na 180 km dolgi cesti, tedaj moremo izlaha izračunati, koliko sesalcev in ptičev obleži na 1000 km dolgih cestah in koliko na vseh evropskih cestah, kjerkoli je živahen promet in norenje z motornimi vozili.

Ali bi mogli kaj ukreniti za varstvo živali v tem pogledu? Prav nič drugega kot to, da naj bi vozniki motornih vozil ne besneli tako po deželi.

Zlogovna križanka

1	2	3	4	5	6
7		8	9	10	
11	12	13		14	15
	16			17	
18				19	
	20	21		22	
23		24	25		26
28	29	30		31	32
	33			34	
35		36	37		38
40	41	42		43	44
	45			46	
47				48	
	49	50		51	
52		53	54		55
57	58	59		60	61
62				63	

Vodoravno: 1. tržaški škof (1501—1546), 4. kulturna pridobitev, 7. moška oseba iz svetega pisma, 8. tuja beseda za vozarno, 10. druga beseda za jed, 11. kraj pri Konjicah na Štajerskem, 13. cerkveno opravilo, 15. čudežna jed Izraelcev, 16. kraj jugovzhodno od Ajdovščine na Primorskem, 17. druga beseda za smešnico, 18. kraj pri Zagorju ob Savi, 19. puščava v vzhodni Aziji, 20. spodnji del noge, 22. kraj na jugoslovansko-italijanski meji, 23. zgodovinsko najdišče pri Litiji, 24. tuja beseda za magnetno iglo, 26. kraj jugovzhodno od Ogleja v Italiji, 28. tuja beseda za osnovo, 30. mesto v južni Macedoniji, 32. mesto v južni Madžarski, 33. država v južni Ameriki, 34. kraj pri Cerknici na Notranjskem, 35. gospodinsko opravilo, 36. druga beseda za zaph, 38. pristaniško mesto v jugovzhodni Italiji, 40. kraj pri Trbovljah, 42. puščava v zahodni Afriki, 44. slovenski učenjak, 45. mesto v Peruju, 46. sodobni slovenski nabožni pesnik, 47. gorata hrvaška pokrajina, 48. tuja beseda za primanjkljaj, 49. nevestina oprema, 51. moška oseba iz Shakespearovih dram: Otelo, 52. otok v Velikih Antilih, 53. grešno mesto iz svetopisemskih zgodb, 55. leseno mlinsko korito, 57. žensko krstno ime, 59. mesto v srednji Španiji, 61. kraj pri Zagorju ob Savi, 62. tuja beseda za gospostvo, 63. kraj vzhodno od Selnice ob Dravi.

Navpično: 1. španski narodni ples, 2. pristaniški kraj v splitskem zalivu, 3. angleški državnik in pisatelj (1478—1535), 4. mesto v srednji Italiji, 5. ostanek pri gorenju, 6. pristaniško mesto v Albaniji, 9. španski katoliški romanopisec (1879 do 1930), 12. kraj južno od Radohove vasi na Dolenjskem, 13. angleški satirični pisatelj (1688 do 1744), 14. kmečka jed, 15. kraj severovzhodno od Petrinje na Hrvaškem, 21. sveta stvar pri divjakih, 22. del krvnega obtoka, 23. lovska potreščina, 25. reka na Primorskem, 27. druga beseda za urjenje, 29. črevesna bolezen, 30. poljski pridelek, 31. kraj v Slovenskih goricah, 32. moška oseba iz svetega pisma, 35. pisalna potreščina, 37. kiparski izdelek, 39. prestolno mesto Livonske, 41. vrh zahodno od Boveca na Goriškem, 42. naslov Finžgarjeve povesti, 43. reka v Bosni, 44. kraj pri Ribnici na Dolenjskem, 50. indijanska lovilna priprava, 51. sodobni slovenski slikar, 52. starorimska boginja ljubezni, 54. kraj pri Litiji, 56. tuja beseda za družinski dom, 58. kraj nad Savo Bohinjko, 59. utežna mera, 60. kraj severno od Kostanjevice na Dolenjskem, 61. železniška postaja med Ljubljano in Zidanim mostom.

Rešitev križanke: Krogi

Vodoravno: 1. Suk, 4. Trebnje, 8. Orel, 9. Oslo, 11. L(agerlöf) S(elma), 12. Aix, 14. Ig, 15. Gita, 17. Isar, 19. Ob, 20. Nenad, 21. Ra, 22. Tara, 24. Ares, 26. N(ovačan) A(nton), 27. Oka, 29. O(rožen) V(alentin), 30. Ars, 31. Bog, 32. T(omšič) B(ernard), 33. Aho, 35. Aš, 36. Kres, 38. Učka, 40. R(ebič) E(lija), 41. Ibsen, 42. O(ken) L(ovrenc), 43. Knin, 45. Alva, 47. T(ripathi) G(ovardhanram), 48. Ina, 50. I(vo) C(esnik), 51. Alah, 53. Dane, 55. Ahacel, 57. Nin.

Navpično: 1. Sela, 2. Ub, 3. Knox, 4. Trst, 5. R(asmussen) E(mil), 6. J(enko) S(imon), 7. Elis, 8. Oliban, 10. Ogarev, 13. Ivnik, 15. Got, 16. Ana, 17. Ida, 18. Ras, 23. Raabe, 25. Rogač, 27. Osa, 28. Abo, 32. Trenta, 34. Hasan, 36. Krk, 37. Sin, 38. Una, 39. Ala, 44. Igla, 46. Linj, 48. Ihan, 49. Aden, 52. A(uersperg) H(erbert), 54. A(riosto) L(odovico), 56. C(ankar) I(van), 58. Skovče.

Francoski predsednik Lebrun na francoskih vojaških manevrih v Alpah, ko se razgovarja z inozemskimi atašei.

Filmska zvezdnica Lilian Harwey na oddihu na francoski rivieri

VIII. MEDNARODNA MOTOCIKLIŠKA DIRKA LJUBLJANA

Vsa prva mesta do 500 ccm zasedel PUCH

ZASTOPSTVO:

IGN. VOK LJUBLJANA
Tavčarjeva ulica 7

250 ccm turni:

1. Pollak Ivan PUCH 250 ccm
3. Megušar Maks PUCH 200 ccm

350 ccm turni:

1. Waska Hans PUCH 350 ccm
3. Grašič Janko PUCH 350 ccm
4. Pollak Jan PUCH 250 ccm
5. Pogantsch Sepp PUCH 350 ccm
6. Megušar Maks PUCH 200 ccm

500 ccm turni:

1. Waska Hans PUCH 350 ccm
2. Pogantsch Sepp PUCH 350 ccm
3. Ing. Lukmann Mario PUCH 350 ccm
4. Križman Anton PUCH 350 ccm

MALI OGLASI

V malih oglaših velja vsaka beseda 1 din; ženitovanjski oglasi 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlinna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Damske obleke, pralne za dom od 48 Din naprej, čefir in triko bluze od 30 Din, krila od 45 Din, beli in kretan predpasniki od 18 Din, otroške obleke, damsko perilo, pidžame i. t. d. razprodaja po globoko znižanih cenah pred vselitvijo v novi lokal trdka

F. I. Goričar - Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 29

Službe iščejo

Dekle

z znanjem nekaj kuhe in šivanja, išče mesto služkinje. Gre tudi k otrokom. Ponudbe v upravo »Slov.« v Mariboru pod »Pridna« št. 1261. (a)

Službo dobe

Trgovskega pomočnika mešane stroke, ki je vajen tudi železnice in tehničnih predmetov, sprejem. Ponudbe z navedbo plače v upravo »Slov.« pod »Agilen« št. 12922. (b)

Krajevne zastopnike vseh večjih krajev, ali trg. potnika, ki stalno potuje, sprejme za prodajo alkoholnih pijač na debelo domača žganjarna in destilacija. Cenj. ponudbe je poslati v upravo »Slov.« pod značko »Domna« št. 12928. (b)

Kuharico vajeno tudi vsega ostalega gospodinjstva na posvetu, sprejem takoj. Ponudbe po možnosti s sliko v upravo »Slov.« pod »Okolica Ptuj« št. 12917. (c)

Gospodinja varčno in spretno, dobro kuharico, 30—40 let, z daljšimi spricvali, sprejem takoj. Plača po dogovoru in po zmožnosti. Ponudbe: Karl Zupane, valjčni mlin, Sevnica. (b)

Propagandistke za uvajanje specifičnega predmeta, s trgovsko izobrazbo (trgov. pomočnice), po možnosti z znanjem nemščine, sprejem. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Propaganda« št. 12925. (b)

Fanta za raznašanje kruha, pridnega in poštenega — sprejem takoj. Vajen mora biti konja; starost najmanj 18 let. — Vidice, pekarna, Jesenice. (b)

Natakarico lahko začelnica, pridno, pošteno, ki bi pomagala tudi pri gospodinjstvu — sprejem takoj za na delo. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 12921. (b)

Zasluzek

2.500 din potrebujete da doma zaslužite mesečno 1000 dinarjev. Pilaite: »ANOS«, Maribor, Orožnova. (z)

Moški in ženske dosežejo z malim denarjem lep zaslužek, ako pristopijo kot družabnik ali družabnica. — Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Zasluzek« št. 12745.

Vajenci

Vajenca

v trgovino z meš. blagom, sprejem takoj. — Miki, Sv. Marjeta pri Moškanjcih. (v)

Vnajem

IŠČEJO:

Lokal

za skladišče furnirja — iščem v št. Vidu ali v sredini Ljubljane. Lahko je tudi na dvorišču. Pisati na: Boris Samsa, Litija. (m)

ODDAJO:

Trgovino - gostilno in druge prostore v Kozarjah. »Pri dolgem mostu«, tik mestne meje ljubljanske, odda takoj v najem ali proda I. Knez, Ljubljana, Gosposvetska cesta 3. (n)

Lokal

na Celovški cesti 43, odda takoj I. Knez, Ljubljana, Gosposvetska c. 2. (n)

Stanovanja

ODDAJO:

Enosobno stanovanje in prazno sobo, oddam takoj. Šiška, Kosovo polje 148. (c)

Dijaki

Za dijaka tretješolca iščem stanovanje s popolno oprejo v bližini bežigradske gimnazije, najraje kot sestanovalec k domačemu sinu. — Naslov pustiti v upravi »Slov.« pod »Bežigrad«. (D)

Letovišča

Na Bledu

ali najbližji okolici išče starejši zakonski par za več mesecev mirno ležanje, lepo opremljeno stanovanje 3—4 sob z vsemi pritliklinami. Izbrpne ponudbe poslati v upravo »Slovenca« pod 12344. (L)

Auto-motor

Motorno kolo do 250 ccm v dobrem stanju, kupim. Maribor, Kocenova 11. (f)

Kupimo

Kupim

generator 350-230 V., 40 do 60 KVA; generator 380-230 V., 10—20 KVA; parni kotli 12 At., 100 do 150 qm. — Ponudbe na: Emil Perles, Osijek. (k)

Posvetva

Stavbna parcela na Bledu ob glavni cesti, poleg pošte, napredaj. Informacije v apoteki na Bledu. (p)

Parcela

skupno ali razparcelirana, v izmeri ca. 8000 m², napredaj. Lega ob novi državni in banovinski cesti. Pogoji ugodni. Električna, vodovod poleg. Polizve se: Vižmarje 100.

Lepo posvetvo

napredaj. Dopise na: E. Wutscher, St. Jerne na Dolenjskem. (p)

Prodamo

Kislo zelje, repo

sarino, prvovrstno, vsako množino, dobavlja Homan, Ljubljana, Sv. Petra cesta 81, tel. 25-39. Cene konkurenčne. (l)

Vsa lahka letna oblačila si nabavite najceneje pri Preskerju, Sv. Petra c. 14

Pozor!

V reklamne svrhe se dobi najboljša dimniška vrata po 8 din do 21. avgusta. ES., ESb., BE. Ljubljana, Domobranska št. 1.

„FORTUNA“

Rešitelj male obrti Elektro univerzalni stroj v vsako mizarstvo delavnico Din 6.800.—

Mizaraki mojster Iv. Mirtič. Novo mesto, nam sporoča vsak teden si več mizarjev ogleda moj stroj „Fortuna“ in se ne morejo dovolj nadejati veliki priročnosti in zmožnosti istega. Se vsak je izjavil, da ga bo takoj naročil in sem Vašo trdiko priporočal kot najzanesljivejšo in solono

PETER ANGELO
LJUBLJANA
TYRŠEVA 36

Volno za modroce

v najboljši kakovosti, razpošilja po pošti ali po železnici »Runo«, Trzin. Cena 20 din za kg. Pri odjemu najmanj 100 kg pošljemo franko. (l)

Resnice govore, ko trdijo da prodajamo najboljša in najcenejša

kolesa

rezervne dele in motorna kolesa. Velika izbira!

Splošna trgovska družba
Št. Vid nad Ljubljano

Trgovski portal dobro ohranjen — takoj prodam. Vprašati: Celje, Glavni trg 17/II. (l)

Vsakovrstno zlato kupuje

po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 3

Jabolka sveža, debela, hruške in slive Ia, 3.25 din kg — franko voznina. Košare po 50 kg razpošilja G. Drechsler, Tuzla. (l)

DRVA PREMOG
IV. SCHUMI
DOLENJSKA CESTA

KOLESA

najnovejši letošnji modeli v največji izbiri napredaj po neverjetno nizkih cenah

Nova trgovina Ljubljana - Tyrševa cesta 36 (nasproti Gospodarske zveze)

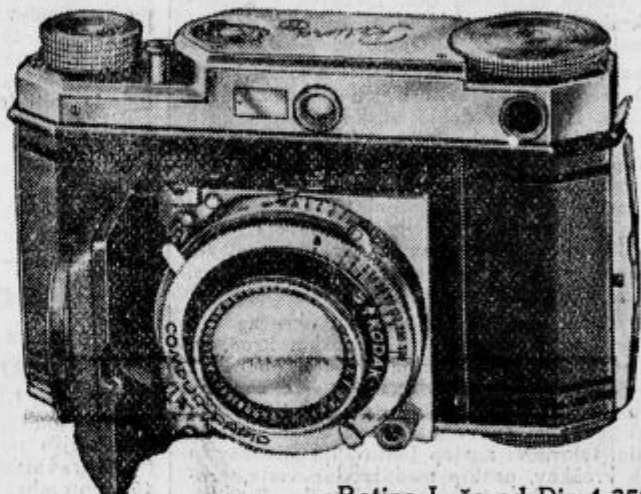
IZBIRA NI TEŽKA

kadar je treba določiti časopis v katerem naj oglašuje trgovec ali obrtnik. Vsakdo bo pri tem upošteval list, potem katerega bo prišel zagotovo v stik z najširšimi kupnomočnimi sloji prebivalstva. In to je naš dnevnik »SLOVENEČ«, ki ga bere — posebno ob nedeljah — z malo izjemami vsaka slovenska hiša. En poskus Vas o uspehu prepriča.

Prihodnji teden nastopate Vaš dopust

potem rabite Retino, da si Vaše vtise s potovanja lahko, hitro in poceni obdržite v trajnem spominu. Vsi Retina modeli imajo sprožilec na oklopu, avtomatični transport filma — svetlobno močne optike do f 2, Compurall Compur Rapid zaporo. Retina II ima tudi z objektivom vezani daljinomer in napravo proti dvojnemu osvetljenju.

KODAK RETINA I. in II.

Retina I. že od Din 1.350.— naprej, pokromana, s sprožilcem na oklopu ter svetlobno močnimi optikami, Retina II. v krasni izdelavi za največje zahteve od Din 2.500.— naprej.

Jesenski lipski sejem 1938

Začetek 28. avgusta

60% popusta na nemških železnica, znatni popusti v drugih državah.

Vsa pojasnila dajejo: Zvanični biro lajpciškog sajma, Beograd, Knez Mihajlova 33/I

Začetek 28. avgusta

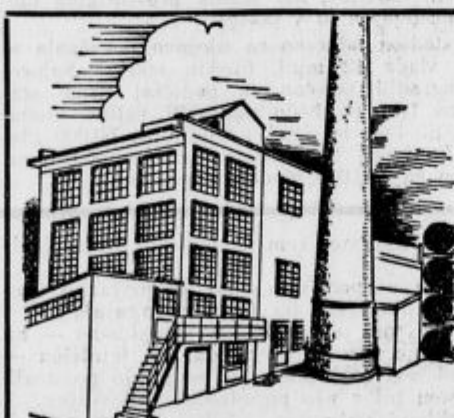
in častni zastopniki: Ing. G. Tönnies, Ljubljana, Tyrševa 33. Tel. 27-62 in Jos. Bezjak, Maribor, Gosposka ulica 25. Tel. 20-97

Več učnih mest

razpisane za trgovsko nadaljevalno šolo Zdrženje trgovcev v Ljubljani.

Reflektanti morajo izpolniti pogoje čl. 48, odn. 50. uredbe o organizaciji strokovnih nadaljevalnih šol. Službeni list z dne 27. II. 1935 št. 17.

Prošnje je treba vložiti do 25. t. m. na naslov: Zdrženje trgovcev, Ljubljana, Trgovski dom, Gregorčičeva ulica.

VSE KATRANSKE DERIVATE BENZO, TOLUOL, XYLOL, OLJA ZA IMPREGNACIJO, KARBOLINEJ, SMOLO ITD.

prolzuva in prodaja:

HRVATSKA INDUSTRIJA KATRANA B.
ZAGREB, Radnička 29. Tel. 23-255 i 23-256 ZEMUN, Tvornička ul. 70. Tel. 37-317

Zapustil nas je za vedno naš predragi soprog, oče, stari oče, tast, gospod

Franc Premože
posestnik na Golem brdu

v starosti 83 let. — Predragoga pokojnika bomo spremili k večnemu počitku dne 18. avgusta 1938 ob pol 10 dopoldne iz hiše žalosti št. 31 na farno pokopališče v Preski.

Golo brdo, dne 16. avgusta 1938.

Zalujoči: Marija, žena; Franc, Ivan, sinova; Manca, Roza, Pavla, Katarina, Albina, Marica, Antonija, hčere in ostalo sorodstvo.

Vsemogočni je poklical danes k sebi Boguvdano, predvideno s tolažili sv. vere, našo nepozabno soprogo, hčerko, sestro, snaho, svakinjo, gospo

Ivico Korošec roj. Brovč
soprogo pekovskega mojstra

po krajši mučni bolezni, v 26. letu starosti. — Blagopokojno bomo spremili k večnemu počitku v petek, dne 19. avgusta ob 8 dopoldne iz hiše žalosti, Podgora 9, na farno pokopališče Sv. Vida.

Št. Vid nad Ljubljano, dne 17. avgusta 1938.

Zalujoči: Ivan Korošec, soprog; rodbini Korošec in Brovč.

Zahvala

Vsem, ki so našo drago mater

Matildo Jelenec

radi imeli, ki so jo bolno obiskovali in ji lajšali zadnje dni življenja, ki so jo od blizu in daleč prišli kropiti, ji darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti, izrekamo najpriprnejšo zahvalo.

Zalujoči ostali.

